

Невидимий співець

Куліш Пантелеймон Олександрович

Як сонечко зійде ясне, мов над раєм,
Над садом моїм, —
В саду невидимий співець заспіває,
Святий херувим.

Співає він, грає всіма голосами
Про ту красоту,
Що землю сповняє, і море, і дивну
Небес висоту.

Співає, нам серце трудне розважає,
Що втратило рай:
“Не втратив той раю, кому я співаю
Про сад і про гай,

Про сушу і води, розкоші природи,
Про все, чим цвіли
Великі й дрібненькі племіння й народи
На лоні землі;

Не втратив той раю, кого підіймаю
Над горе й біду,
І сяєвом вічним його просвіщаю, —
Господню зізду.”

1890

Постійна адреса: http://ukrlit.org/kulish_panteleimon_oleksandrovych/nevydymyi_spivets